

“Er hoeft niet te worden gegild bij een spatje wijn, want dan draai je gewoon het kussen om of laat je de hoezen even stomen. Zo moet het leven zijn. Geen dichtgelakte tafels, maar eerlijke houten stukken met een imperfectie hier en daar. Die feelgoodfactor vinden we belangrijk”

Jan te Lintelo

Meubelmaker en Eigenaar LINTELOO

WALHALLA | “Toen mijn ouders in Haaksbergen een meubelwinkel hadden, stond de interieurwereld nog vol met dezelfde woonkamers met een bank, twee fauteuils en een salontafel met een kroonluchtertje erboven. Het zou nog even duren voordat ik daar wat nieuwe vormen ik kon aanbrengen. Ik hielp gewoon mee met sjouwen. De Meubelbeurs in Utrecht was voor mij echt een walhalla van kleuren en stoffen. Ik wilde heel graag naar de Hogere Textielschool in Twente, maar die industrie lag in die tijd juist helemaal plat. Op advies van mijn vader ging ik de verpleging in en heb ik als hospik in de militaire dienst gezeten. Dat was een goede ervaring, waar ik veel aan heb gehad. Maar uiteindelijk begon ik alsnog de opleiding meubelmaker bij het Meubilerings- en Houtbedrijf HMC College in Rotterdam. Zo kwam ik terecht bij de meubelwinkel Pastoe, als directie-assistent en later exportmanager. Er ontstond een daverend succes met de bekende A'Dammer kasten van Aldo van den Nieuwelaar, met van die geribbelde rolluiken in verschillende kleurtjes. Ineens zat ik continu in het vliegtuig naar Amerika. De daaropvolgende jaren werkte ik bij Rohé en Gelderland. Maar het schuurde dat ik mijn eigen ideeën meestal niet kon uitvoeren. Ik droomde over grotere, riantere, uitnodigende banken, in hoekvorm en met een poef erbij. En daar geloofde toen niemand nog in. Dus begon ik op mijn 39e met LINTELOO. Die extra ‘o’ achter mijn naam was een tip van een vriend, die zei dat mensen het vaak onbedoeld zo spelden.”

GOEDE HAPPEN | “Het eerste jaar liep het bedrijf moeizaam. Maar dat veranderde toen ik de Easy Living begon te maken: banken om in te liggen, met diepe zittingen en nonchalante kussens. Niemand maakte ze zo. Vroeger zaten mensen nog rechtop, naast elkaar, op een rijtje. Ook met bezoek. Maar inmiddels is de sociale ruimte in huis geswitched naar de keuken, en is de zithoek een multimediahangplek geworden. Wat dat betreft zijn onze banken symbool voor de LINTELOO-ervaring. De stoffen zijn mooi, maar leefbaar. Er hoeft niet te worden gegild bij een spatje wijn, want dan draai je gewoon het kussen om of laat je de hoezen even stomen. Zo moet het leven zijn. Geen dichtgelakte tafels, maar eerlijke houten stukken met een imperfectie hier en daar. Die feelgoodfactor vinden we belangrijk. Als we onze klanten uitnodigen, is dat altijd met wijn en goede happen. Thuis ben ik ook zo. Twee weken in het jaar nodig ik met Lars, partner op privé en zakelijk vlak, een hoop vrienden uit om te logeren, te eten en te zwemmen in ons huis in Zeeland. Datzelfde doen we in ons huis

in Afrika. We hebben het in die zestien jaar verhuurd aan spannende personen zoals David Beckham, maar gaan nu zelf ook steeds vaker. Ik vind de sfeer in dat land geweldig. Als je bij iemand wordt uitgenodigd, zitten er standaard nog acht mensen aan tafel. Zo heb je al snel een hele groep bekenden.”

DANSEN | “Ik ben vaker in het buitenland dan in Nederland en schakel continu tussen allerlei culturen. Wat dat betreft heb ik nu enorm profijt van mijn periode die ik in het ziekenhuis heb gehad. Als je op de ene kamer een heel ziek persoon hebt liggen en op de andere een heel blij persoon, leer je om je aan te passen. Hetzelfde geldt in de consumentenwereld. Als je in Nederland een bank of tafel verkoopt, ben je veel aan het praten. De klanten worden enigszins overrompeld met advies. Maar in België – we wonen in Antwerpen – moet je dat niet doen; daar is de klant aan het woord. En dan die Italianen, wat een vakmannen! Als je een Nederlander vraagt een bank te maken, maakt hij die net iets dunner dan je tekening; een Duitser maakt hem precies zoals de tekening; maar een Italiaan maakt hem altijd mooier. Zoals Paola Navone. Ken je haar? Geweldig. Voordat we zaken deden, gingen we uit eten. Want, zo zei ze: ‘*First we have to become friends.*’ En de Salone del Mobile in Milaan is werkelijk de allerbeste. Het liefst zou ik naar elke meubelbeurs in de wereld gaan. Hoe leuk is het dat we onze producten verkopen in het luxe warenhuis Lane Crawford in Hongkong? Maar Lars blijft financieel altijd wat bedachtzamer: ‘Je kunt niet op alle bruiloften dansen’, zegt hij dan. Ook binnen Nederland kan je goede zaken doen.”

LXRY PASPOORT

EERSTE JOB: EXPORTMANAGER BIJ PASTOE.

DEFINITIE VAN LUXE: COMFORT.

DROOMVAKANTIE: IN HET PRACHTIGE AFRIKA.

NOOIT MEER DOEN: VEEL WILLEN VERKOPEN VOOR WEINIG.

GOEIE DAAD: ISABELO | FEEDING HUNGRY MINDS, EEN INITIATIEF VAN CHEF-KOK MARGOT JANSE (LE QUARTIER FRANÇAIS) IN FRANSCHHOEK: GEEN SCHOOLKIND ZOU MOETEN LEREN OP EEN LEGE MAAG.

IK GEEF VOORAL GELD UIT AAN: KWALITEIT, IN ALLES.

VRIJETIJD SBESTEDING: KOKEN.

FAVORIETE ADRESJES: THE JANE IN ANTWERPEN, VILLA FIORDALISO BIJ HET GARDAMEER, EN SHED IN HEALDSBURG, CALIFORNIË.

LXRY TIP: HET ITALIAANSE BOTTEGA VENETA.

FOUT RANDJE | “Jan des Bouvrie ken ik alweer dertig jaar. Toen ik met hem een stoel ging maken voor het Beatrixfonds, zat Ronnie Gerschtanowitz, de vader van Winston, in het bestuur van die stichting. Zo leerde ik Winston kennen. En weet je, met hem klikte het meteen. Het is echt een fantastisch mens. Zo iemand waar geen fout randje aan zit. Hij blijft altijd beschaafd, dat is geen act. En het is toch aandoenlijk hoe hij prijzen uitreikt bij *Miljoenenjacht*? Hij vormt natuurlijk ook een fantastisch stel met Renate. Juist omdat ze niet exact hetzelfde zijn. Ik kwam ze voor het laatst tegen tijdens hun vakantie in Kaapstad, toen hadden we ook de tijd om te praten. Dan merk je dat hij nooit negatief spreekt over zichzelf of anderen. Het is een blijde ondernemer, en zo voel ik me ook.”

LINTELOO.COM